

متن پرسش

سلام: من سوال کننده ی سوال ۲۳۸۲۵ هستم. در مورد فهمیدن اعجاز قرآن شما من را به تدبیر در قرآن سفارش کردید می شود منظورتان از تدبیر را بیشتر توضیح دهید؟ یعنی کتاب های تفسیر مثل المیزان را بخوانم؟ (که خب زمان خیلی زیادی طول می کشد) من خود ترجمه ی قرآن را که می خوانم چیز زیادی متوجه نمی شوم. مثلا منظور قرآن از اینکه شب و روز را آیه و نشانه معرفی کرده متوجه نمی شوم. مطلب دیگر در سوال شماره ۱۰۹۵۵ شما به فرد سوال کننده که مشکلی شبیه به مشکل من داشت فرمودید: سعی کنید با سلوک قلبی مسایل تان را حل کنید که دیگر جای این گونه شبهات نباشد. دین برای من از لحاظ قلبی اثبات شده است یعنی من به مسائلی مثل خدا و رحمانیتش و هدایت گری اش و اینکه هدف انسان کمال است و باید زندگی خود را صرف رسیدن به این هدف که همان قرب الهی است بکند از لحاظ قلبی ایمان دارم و شکی برابم نیست. (در واقع تا کنون هرچه که از معارف اسلام خواندم بیشتر و بیشتر شیفته ی آن شدم و کاملی و بی نقصی او را درک کردم) و سعی می کنم تمام جهات زندگی ام از جمله درس و شغل و ازدواج و.. را در این راستا قرار دهم. اما بعضی مواقع عقلم با دلم همراه نمی شود و سر به زنگاه (مثلا در زمان امتحانات دانشگاه که فشار فکری و ذهنی زیاد روی من هست) در مورد مسائل خیلی ریشه ای مثل توحید و اصلا اینکه دین کامل است یا فقط یک ادعاست و... شک و شبهه برابم ایجاد می کند و اینقدر از درون من را به هم می ریزد که توان هر کاری را از دست می دهم و حتی بعضی مواقع آنقدر بر من سخت می گذرد از جهت این شبهه ها که پشیمان می شوم از اینکه در معارف دینی دقیق شدم و سعی کردم زندگی ام را بر اساس آن تنظیم کنم و حتی تصمیم می گیریم دیگر مثل بقیه ی اطرافیانم بیخیال دین و اسلام فقط یک زندگی عادی داشته باشم. اما وقتی چند روز می گذرد و اوضاع آرام می شود اصلا دیگر آن شبهه ها برابم مطرح نیست و به نظرم اصلا هم نیاز به فکر و تحقیق ندارد. به نظر شما تکلیف من چیست؟ آیا باید در مورد تمام مسائل ریشه ای تحقیق کنم؟ (که در این صورت باید کتاب های حوزوی بخوانم مثل اثبات اینکه اسلام یک دین جغرافیایی نیست و...) و عقلم را مسلح کنم به دلایل منطقی یا اینکه نسبت به این حالت ها بی اعتنا باشم؟ بعضی مواقع این فکر به سرم می آید که شاید اصلا وظیفه ی دینی من این باشد که در مورد مسایل ریشه ای تحقیق کنم و اگر این کار را نکنم فردای قیامت ایمانم از من پذیرفته نمی شود. ممنون میشم اگر من را راهنمایی کنید و از این برزخ نجاتم بدهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این می‌تواند حالت خوبی باشد که انسان در بین قبض و بسط قرار می‌گیرد و از زمره‌ی عطایای الهی است که حضرت حق می‌خواهد با تعمق بیشتر، انسان متوجه‌ی آموزه‌های دینی شود. به هر حال باید برنامه‌ریزی کنید تا هرچه بیشتر با دین خدا آشنا گردید. لاقلاً سری به سیر مطالعاتی سایت بزنید و از آن‌جا یعنی با مباحث «معرفت نفسی» شروع کنید تا آرام‌آرام ورود به قرآن و تدبّر در آیات الهی برایتان پیش آید. عجله نکنید، ولی پشتکار داشته باشید. موفق باشید